

то не зависи нито отъ дрехитѣ на човѣка, нито отъ неговото богатство, нито отъ неговитѣ разбирация, нито отъ неговата сила и красота. Изгрѣвътъ на слънцето е въ сила да даде утеха на човѣшката душа. Изгрѣвътъ на слънцето дава подеъмъ на човѣшкия духъ. Човѣкъ може да е добре облѣченъ, но ако е слѣпъ, какво ще го ползуватъ тѣзи скъпи дрехи? Или, ако е глухъ, какво ще го ползуватъ хубавитѣ дрехи? При изгрѣва на слънцето, най-важно за човѣка е онова, което вижда. При пробуждане на природата, най-важно за човѣка е онова, което чува.

Сега, и на васъ казвамъ: внимавайте, какъ гледате и какво гледате! Внимавайте, какъ слушате и какво слушате! За всѣки день си поставяйте задача, да гледате хубавото и да слушате Словото Божие, което отвѣтре ви говори. Дойдете ли до нѣщо отрицателно, турете го далечъ отъ себе си, и дайте внимание само на хубавото, на красивото въ свѣта. Това е естественото положение, което човѣкъ може да заеме въ живота. На какво обръщате внимание, когато влизате въ цвѣтна, или въ плодна градина? На хубавитѣ цвѣта и плодове. Сжщо така и ароматнитѣ цвѣта привличатъ вниманието ви. Какво по-естествено отъ това? Това е фактъ изъ действителния животъ, но не е истина. Защо не е истина? Защото истината освобождава. Всѣко красиво цвѣте, което разнася благоуханието си надалечъ, може само да ви причини радостъ, но по никой начинъ то не може да измѣни вашия животъ. Това цвѣте казва на човѣка: Каквото правя азъ, това можешъ да правишъ и ти, но трѣбва да внимавашъ въ живота си. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Като видятъ нѣкое цвѣте, което спира вииманието имъ, тѣ го откъсватъ. Не, не късайте цвѣтията, но гледайте, какво